

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-02988-019
Otsuse kuupäev	1. juuni 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg
Tarbija	
Kaupleja	Telia Eesti AS, 10234957
Tarbija nõue	toote asendamine
Asja läbivaatamise aeg	18. mai 2020

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. jätta avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

23.veebruari 2020 sõlmiti müügileping, millega kaupleja võttis enesele kohustuse anda ostjale üle mobiiltelefon Apple iPhone 11 Pro Max 64GB (tootekood 353913105552621) ja ostja võttis enesele kohustuse tasuda kauba eest kokkulepitud hind, so 1 229,00 eurot. Leping täideti samaaegselt sõlmimisega.

27.veebruari 2020 esitati kauplejale pretensioon, milles telefoni kasutaja teatas, et telefon on paindes. Kaupleja hoolduspartner asus seisukohale, et telefoni vigastus on mehhaaniline ja sellele garantii ei laiene. Remondipakkumuse järgi maksab telefoni remont 751,00 eurot.

Avaldaja väidab, et telefoni on kasutatud väga hoolikalt; telefon ei ole saanud mingeid vigastusi, seda ei ole kantud taskutes. Telefon oli paindes juba müügilepingu sõlmimise ja kauba üleandmise ajal. Avaldaja nõuab toote asendamist uuega.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on seisukohal, et ei vastuta seadme kahjustuste eest. Vigastust ei olnud müügilepingu sõlmimise ajal; telefoni painet oleks pooled kaubaga tutvumisel ja

pakendamisel kindlasti märganud, kuna telefon ei oleks mahtunud karbis ettenähtud süvendisse.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et vaidlusalune õigussuhe põhineb müügilepingul.

VÕS § 208 järgi kohustub müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ostjale ülemineku, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. Puudub vaidlus lepingu sõlmimise, ostuhinna tasumise ja kauba üleandmise üle. Vaidlus on ostjale üleantud kauba kvaliteedi üle. Puudused kvaliteedis on hinnatavad asja mittevastavusena VÕS § 217 lg 2 p 2 ja 6 tähenduses.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi; ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217 lg 2 p 6 järgi ei vasta tarbijalemüügi puhul asi kokkulepitud tingimustele, kui asi ei ole seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, seda eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel.

VÕS § 218 järgi vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale; kuue kuu jooksul ilmnenu puuduse korral eeldatakse, et asja mittevastavus oli olemas kauba üleandmise ajal.

Hinnates vaidlusega seotud isikute selgitusi ning komisjonile esitatud tõendeid kogumis, leiab komisjon, et esitatud nõue tuleb jätta rahuldamata.

Komisjon analüüsis lepingu sõlmimise ja kauplejale pretensiooni esitamisega seonduvaid asjaolusid ja tuvastas alljärgneva. Komisjonile on esitatud kaupleja 23.veebruari 2020 arve MA02469847, mille järgi on arve saajaks NT. Kviitungi nr 3189526041 järgi on arve tasutud Telia Eesti AS Tallinna Viru keskuse esinduses sularaha maksena. Nendest dokumentidest saab järeldada, et müügileping on sõlmitud Telia Eesti AS ja NT vahel.

27.vebruaril 2020 pöördus SKT (akti kohaselt alaealine) kaupleja hoolduspartneri poole ja andis telefoni üle eesmärgiga toode asendada. Töötellimuse nr 42002021863

järgi avastas SKT telefoni painde siis, kui paigaldas sellele silikoonümbrist. Remondipakkumus 20059804 on tehtud samuti SKT-le, kes on pakkumuse kohaselt telefoni lõppkasutaja. Komisjonile ei ole esitatud mingeid tõendeid, millest saaks järeldada, et SKT on tegutsenud ostja esindajana või, et ostja oleks tema toimingud hilisemalt heaks kiitnud.

Avalduse tarbijavaidluskomisjonile on esitanud RT, kes märgib avalduses, et tegemist on tema telefoniga. Avalduse sisust on küll võimalik aru saada, et tegemist oli ühise ostuga, kuid puudub täpsustus, kes tehingus ühiselt osalesid. Komisjonile ei ole esitatud tõendeid, millest saaks järeldada, et RT oli müügilepingu pooleks.

Komisjonile esitatud volikiri, milles NT on andnud RT-le õiguse ajada asju tema eest ja tema nimel, tõendab, et volitus on antud peale tarbijavaidluse aluseks oleva avalduse esitamist. Volitusel ei ole varasema avalduse lahendamisel tähendust, kuivõrd see ei ole esitatud volitaja nimel. Avalduse esitajaks on volitatu ehk RT ja avalduse sisu järgi ajab RT enda, mitte volitaja asja. NT-lt volituse saamisele ei ole järgnenud avalduse esitamist NT nimelt.

Eelnevast tuleneb, et NT kauba ostjana ei ole esitanud kaubaga seonduvalt kauplejale mingeid pretensioone ega ole ka pöördunud avaldusega Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve ametisse. SKT ja RT ei ole aga kõnealuse müügilepingu pooleks; lepingust tulenevad õigused ja kohustused neile ei ulatu.

MÄRKUS:

Pooltele saadetud isikuandmeid sisaldavale otsusele on lisatud eriarvamus.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg

/allkirjastatud digitaalselt/